

belserne for at føre à jour tillige skærer et stort Stykke væk ekstra. Og det er det, man er i Færd med ved denne Lejlighed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 83 Stemmer mod 49.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Indstilling om Beslutning angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1924—25.

Udvalgets Betænkning og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 253.

Udvalgets Indstilling sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Udvalgets Indstilling, saalydende:

„Statsregnskabet for Finansaaret 1924—25 godkendes.“

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Aldersrente.

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren (Martin Hansen): Efter at de forskellige Ordførere nu har haft Ordet, skal jeg gøre nogle Bemærkninger til de fremsatte Udtalelser, og jeg skal da begynde med det ærede Medlem Hr. Holdgaard, som talte sidst. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde skjult det godt, naar jeg havde ment eller haabet, at vi skulde have opnaaet Enighed i Udvalget om vort Forslag. Det kan jeg nu ikke erkende, at det ærede Medlem har Ret i, og jeg skal straks sige det ærede Medlem hvorfor.

Naar man ser paa de forskellige Takster, som er foreslaaet fra Ministerens Side og til-

traadt af Flertallet, viser det sig, at det ærede Medlems Takster ikke ligger langt derfra. For de 65-aarige giver det ærede Medlem lidt mere til Familieforsørgere i København og Købstæderne — og ogsaa paa Landet —, men for de enligt stillede følges vi ad i København og Købstæderne; paa Landet er det ærede Medlem lidt højere oppe. Men hvis vi gaar til de ældre, lad os kalde dem det, dem, der er 66-, 67-, 68-aarige, saa ser Forholdet jo lidt anderledes ud. Medens det ærede Medlems Forslag med Hensyn til disse Aldersklasser og med Hensyn til enlige 66-aarige Mænd paa Landet ligger lidt over vort Forslag, giver vi den 67-aarige Mand 6 Kr. mere og den 68-aarige Mand 24 Kr. mere. De 66-aarige Kvinder giver begge Parter ganske ens, de 67-aarige giver vi 24 Kr. mere end det ærede Medlem, og naar vedkommende har ventet til det 68de Aar, giver vi 48 Kr. mere. Det samme er Tilfældet i Købstæderne. Kun for 66-aarige Familieforsørgere ligger det ærede Medlems Skala 12 Kr. over vor Skala, medens vi giver 67-aarige og 68-aarige henholdsvis 24 og 60 Kr. mere, end det ærede Medlem foreslaar. Med Hensyn til enligt stillede i Købstæderne ligger vi over i alle Grupper, 24 Kr. for den 66-aarige Mand, 48 Kr. for den 67-aarige og 70 Kr. for den 68-aarige Mand; og for de enlige Kvinder i Købstæderne paa 66, 67 og 68 Aar ligger vi henholdsvis 30, 60, og 90 Kr. over. For Københavns Vedkommende ligger vi over baade med Hensyn til Familieforsørgere, enlige Mænd og enlige Kvinder paa 66, 67 og 68 Aar.

Det vil altsaa sige, at paa enkelte Felter ligger det ærede Medlem over os, medens vi paa andre Felter ligger over det ærede Medlem. Jeg skulde derfor mene, at jeg havde Grund til at nære det Haab, at vi skulde naa at blive enige i Udvalget. Ogsaa med det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, som jeg senere skal komme til, havde jeg ventet, vi havde kunnet enes, men det lykkedes jo ikke. Jeg tror dog at turde slaa fast, at i sin Helhed er der grumme liden Forskel paa de faste Takster for dem, der har lidt, ganske særlig for de enligt stillede. Naar vi har drøftet Aldersrenteloven — og det er nu gjort adskillige Gange — har Kritikken aldrig været rettet imod den Takst, der er sat for Familieforsørgere, men altid mod den Takst, der var sat for enligt stillede, dem, man ikke kunde komme til Hjælp udover Taksten, de enlige, der ikke har været gift. Jeg maatte derfor antage, at vi havde kunnet samles i Ønsket om at hjælpe dem, og at man ikke fra anden